

bliver der gennemsnitlig kun 1 Krone og nogle Øre til hver Folkebogsamling, et Tilskud, som jo selvfølgelig er ret betydningsløst. Vel ved jeg, at man ikke er henvist til at dele Beløbet matematisk lige imellem dem, og at nogle ville faa mere, andre mindre, og atter andre slet intet, men de, som slet intet faa, føle sig selvfølgelig brøstholdne, og det er heller ikke let at se, hvilke der skal udskilles. Sidste Aar indkom der Ansøgninger fra 428 Foreninger, og deraf har man maattet udskyde 48. Disse 48 Foreninger, i hvilke der findes lige saa stor Læselyst som i de øvrige 428, kunne naturligvis ikke forstaa, hvorfor de skulle skydes ud. Til at begynde med, i Finansaaret 1901—02 kunde hver Bogsamling gennemsnitlig faa 46 Kr., nu er man gaaet ned til 30. Som sagt, regner man med de foreliggende Tal, vil der indgaa 473 Ansøgninger til næste Aar, og de 600 Kr. ville altsaa kun kunne forslaa til 1 Krone og 5—6 Øre pr. Bogsamling. Det mener man fra Bestyrelsernes Side er for lidt.

Jeg glemte før at anføre, at visse Bøger blive saa stærkt benyttede, at det bliver nødvendigt at købe flere Eksemplarer til samme Bogsamling, fordi Efterspørgselen ellers ikke kan tilfredsstilles. Det viser sig, at det i de forskellige Foreninger i Reglen er de samme Bøger, der læses mest. Det er ret interessant at lægge Mærke til, men det skal jeg ikke her komme videre ind paa.

Man havde endog tænkt sig, at man vilde have udvidet Foreningernes Virksomhed dertil, at man i saadanne Købstæder, der ligge centralt i en større Landkreds, oprettede Læse- og Skrivestuer, hvor de allervigtigste Haandbøger kunde forefindes og hvor der kunde ligge Skrivematerialier fremme, saa at Landboerne, naar de kom til Byen, kunde gaa derhen og i Ro og Mag udføre deres skriftlige Arbejder og have til Raadighed et større Haandbibliotek, som de selvfølgelig ikke hver for sig ere i Besiddelse af i deres Hjem. Saadanne Institutioner, som man har i Udlandet, særlig i England, vilde vistnok være fornuftige og tidssvarende, men selv bortset derfra vil det blive nødvendigt, at Staten træder hjælpende til i større Grad, end det hidtil har været Tilfældet. Jeg tvivler aldeles ikke om, at der saavel hos Finansudvalget som hos den højtærede Minister er en god Villie til at imødekomme den Læsetrang, som i betydelig Grad er ved at vaagne i vort Folk, al den Stund vi jo alle ere enige om, at al god

og sund Udvikling bidrager til Folkets Lykke, hvad enten det som her er paa et mere aandeligt Felt eller paa det mere materielle Omraade. Og jeg skal derfor meget henstille, at de omtalte Krav imødekommes. Jeg skal i alt Fald foreløbig paa det bedste anbefale mit Ændringsforslag om, at Sagen henvises til den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Selvfølgelig maa jeg ligesom det ærede Medlem, der talte før mig, sige, at det er ikke min Mening at fremtvinge en Afstemning paa dette Felt. Jeg tvivler ikke om Tingets gode Villie til at tjene Sagen, men saaledes som Flertallet i denne Sal og Regeringen staa til hinanden, kunne vi nok tjene Sagen uden at fremtvinge nogen Afstemning. Jeg venter nu paa gunstigt Svar saavel fra den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet som fra Flertallets Ordfører. Hermed skal jeg foreløbig anbefale Sagen.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen, Onsdag Kl. 1, med Dagsorden:

Fortsettelse af eneste Behandling af:

Indstillinger fra Finansudvalget angaaende Andragender, henviste til Udvalget.

Mødet hævet Kl. 4.

70de Møde.

Onsdag den 3. Februar, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen) er modtaget et Andragende fra Interessenterne i Nordenskov Mejeri ved Varde om Statstilskud til Forsendelse af Gødningskalk.

□